

MV-tuần III-thứ hai
(Ds 24,2-7.15-17a / Mt 21,23-27)
Duyên Thập Tự Lê Văn Đoàn

QUYỀN NĂNG CỨU ĐỘ VÀ THÁCH ĐỐ CỦA QUYỀN BÍNH

Trong ngày thứ hai tuần III Mùa Vọng, khi chúng ta tiến dần về ánh sáng Giáng Sinh, Giáo Hội mời gọi chúng ta suy ngẫm về một vấn đề căn cốt: đó là vấn đề về quyền bính, về “phép tắc”. Một chủ đề có vẻ khô khan, nhưng thực chất lại chạm đến đức tin và sự hiện hữu của chúng ta.

1. Bi-lơ-am Tiên Báo Về Tương Lai Ít-ra-en

Bài đọc đầu tiên trích từ sách Dân Số giới thiệu với chúng ta một nhân vật bí ẩn: Bi-lơ-am. Ông ngôn sứ ngoại giáo này được vua Ba-lác sai đến để nguyên rửa dân tộc Ít-ra-en, vì sự hiện diện của họ làm nhà vua lo sợ. Thế nhưng, ba lần liên tiếp, Bi-lơ-am thay vì thốt lên lời nguyên rửa, lại chỉ có thể công bố những lời chúc phúc, bởi quyền năng của Thiên Chúa đã điều khiển ông. Ông loan báo những lời lẽ tuyệt vời về sự thịnh vượng của Ít-ra-en, về ơn gọi độc nhất của họ, và đặc biệt, ông tiên báo về việc “một vì sao xuất thân từ Gia-cóp”, một “vương trượng từ Ít-ra-en” sẽ nghiền nát kẻ thù và thống trị. Đây là một lời tiên tri rõ ràng về Đấng Mê-si-a, loan báo về Đức Kitô. Câu hỏi đặt ra rất căn bản: Bi-lơ-am đã dựa vào “phép tắc” nào để nói tiên tri? Có phải là dựa vào quyền bính do nhà vua đã trả tiền ban cho, hay chính là sức mạnh không thể cưỡng lại của Thiên Chúa đã chiếm lấy ông và nói qua miệng ông, vượt lên trên ý muốn của bản thân và ý đồ của người thuê ông? Câu trả lời thật rõ ràng: chính quyền năng thần linh đã áp đặt, một thứ quyền bính vượt trên mọi “phép tắc” và ý đồ của con người.

2. Quyền Bính Của Đức Giê-su

Tin Mừng Mát-thêu đưa chúng ta vào cuộc đối đầu trực tiếp về cùng một vấn đề quyền bính đó. Đức Giê-su đang ở trong Đền Thờ, Người giảng dạy, hành động với một sức mạnh khiến giới lãnh đạo tôn giáo đương thời bối rối và khó chịu. Các thượng tế và các kỳ mục trong dân đến chất vấn Người một cách gay gắt: “Ông lấy quyền nào mà làm các điều ấy? Ai đã cho ông quyền ấy?” Đó là một câu hỏi về tính chính danh, về nguồn gốc của quyền bính. Đức Giê-su, với sự khôn ngoan thần linh, không trả lời thẳng. Người đặt lại cho họ một câu hỏi khác: “Phép rửa của ông Gio-an do đâu mà có? Do Trời hay do người ta?” Các nhà lãnh đạo tôn giáo bị kẹt. Nếu họ nói “do Trời”, Đức Giê-su sẽ hỏi tại sao họ không tin ông Gio-an. Nếu họ nói “do người ta”, họ lại sợ đám đông vốn coi ông Gio-an là một ngôn sứ. Vì thế, họ trả lời: “Chúng tôi không biết.” Đức Giê-su liền nói với họ rằng Người cũng sẽ không nói cho họ biết Người lấy quyền nào mà hành động.

Tại sao Đức Giê-su lại dường như “né tránh” như thế? Bởi vì quyền bính của Đức Giê-su không thể được hiểu theo các tiêu chuẩn quyền lực, chức danh hay sự bổ nhiệm của con người. Quyền của Người đến từ chính Thiên Chúa, Người là Đấng được Chúa Cha sai đến, là Con Thiên Chúa. Quyền bính của Người là thần linh, và những ai từ chối nhìn nhận quyền bính thần linh được thể hiện nơi ông Gio-an Tẩy Giả thì cũng không có khả năng nhận ra quyền bính cao trọng hơn nhiều của Đức Giê-su. Đây là một bài học về nguồn gốc của quyền bính thần linh, thứ quyền bính không áp đặt bằng sức mạnh nhưng được mặc khải cho những ai có tâm hồn rộng mở.

3. Thách Đố Của Quyền Bính, Một Nỗi Ám Ảnh

Vấn đề về “phép tắc” hay “quyền” này là một nỗi ám ảnh của xã hội hiện đại chúng ta. Chúng ta liên tục bận tâm đến “các quyền của chúng ta”, và điều đó chính đáng theo một nghĩa nào đó, nhưng đôi khi nó giam hãm chúng ta trong một sự đòi hỏi cá nhân chủ nghĩa, quên đi các

bổn phận và chiều kích cộng đồng của sự hiện hữu. Chúng ta hãy nhớ lại ông Phi-la-tô, người khi đối diện với Đức Giê-su, tưởng mình đang thực thi “quyền” và quyền bính Rô-ma của mình, nhưng lại tỏ ra không có khả năng nhận ra Sự Thật và Quyền Bính thần linh đang đứng trước mặt ông.

Hôm nay, chúng ta sống quyền bính, “phép tắc” của riêng mình như thế nào? Dù là trong gia đình, nghề nghiệp, sự dấn thân trong Giáo Hội hay trong xã hội? Chúng ta có sử dụng vị trí, năng lực, các “quyền” của mình để tự khẳng định và thống trị, hay để phục vụ, nâng đỡ, bảo vệ và xây dựng công ích? Quyền bính Kitô giáo không bao giờ là một đặc quyền cho bản thân, mà luôn là một ân huệ được lãnh nhận để phục vụ người khác, theo gương Đức Kitô. Nó là một phương tiện để Nước Thiên Chúa hiển trị, một lời mời gọi xây dựng Giáo Hội và xã hội theo các giá trị của Tin Mừng.

Kết Luận

Ý nghĩa đích thực của “quyền” và quyền bính, không phải là sở hữu hay thống trị, mà là phục vụ, yêu thương và làm điều thiện, để trở thành khí cụ của thánh ý Thiên Chúa. Đó là sứ điệp chúng ta đón nhận trong Mùa Vọng này. Chúng ta đang chuẩn bị đón nhận Đức Giê-su, Đấng đang đến, không phải với sự huy hoàng của một vị vua trần thế đòi quyền bằng vũ lực, nhưng trong sự khiêm hạ của một trẻ thơ, đến để phục vụ và cứu độ bằng tình yêu. Người chính là Vì Sao đích thực xuất thân từ Gia-cóp, là Đấng Mê-si-a có quyền bính, là tình yêu vô hạn của Thiên Chúa.

Ước gì tuần lễ Mùa Vọng này giúp chúng ta điều chỉnh cuộc sống, các quyền và bổn phận của mình theo quyền bính thần linh của tình yêu, để chuẩn bị tâm hồn đón Chúa Cứu Thế ngự đến.